

ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2021 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 159

Μετάνοια

Στην ελληνική αρχαιότητα βλέπουμε ότι η λατρεία των θεών ήταν βασικό στοιχείο της κοινωνικής και οικογενειακής ζωής. Το μαρτυρούν το πλήθος και η σημασία των ιερών που είχαν μεγάλη ακτινοβολία και βρίσκονταν συγκεντρωμένα σε ένα μικρό γεωγραφικό χώρο. Το ιερό της Ακρόπολης των Αθηνών (Αθηνά), της Ελευσίνας, (Δήμητρα) των Δελφών (Απόλλων) της Βραβρώνας (Άρτεμις) και ακόμη στα Ίσθμια (Ποσειδών), στην Ολυμπία, (Ζεус) και σε άλλα μέρη ακόμη. Τα ιερά αυτά προσέλκυαν κόσμο ακόμη και από λαούς πέραν του ελλαδικού χώρου. Η λατρεία με θυσίες ζώων, με αφιέρωση πολύτιμων αντικειμένων, με αφιέρωση καρπών της γης ήταν η τιμή που οι θνητοί απέδιδαν στους θεούς και παράλληλα ζητούσαν την εύνοια των θεών, την προστασία τους και τις διάφορες χάρες, όπως υγεία, γονιμότητα, καρποφορία των καλλιεργειών, ασφάλεια στη θάλασσα και στη στεριά, υποδοχή των νεκρών στον Άδη, κ.α. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η δημόσια λατρεία στον προστάτη θεό της πόλης στη οποία όλοι, ντόπιοι και ξένοι, συμμετείχαν.

Ο χριστιανισμός ήρθε σε αυτόν τον κόσμο, τον ελληνορωμαϊκό, με ιεραποστόλους όχι μόνο Εβραίους, αλλά Έλληνες, Ρωμαίους, Σύριους και άλλους. Δεν θα αναφερθούμε εδώ στον μεγαλοφυή συνδυασμό που κατάφεραν οι χριστιανοί μέσα σε δύο - τρεις αιώνες, δηλαδή από το 200 μ.Χ. ως το 450 μ.Χ. περίπου, ενώνοντας την εβραϊκή παράδοση με την ελληνορωμαϊκή παράδοση. Δεν αντιτάχθηκαν στην αρχαία κληρονομιά, αντίθετα, έγιναν οι πιο δυναμικοί και δημιουργικοί κληρονόμοι αυτής της κληρονομιάς.

Οι χριστιανοί όμως έφεραν ένα άλλο σημαντικό στοιχείο που δεν υπήρχε πριν. Ο Θεός του Ισραήλ και των Χριστιανών, είναι Θεός που μιλά, δίνοντας τον Λόγο του μέσω των προφητών και της εβραϊκής θρησκείας. Είναι Θεός που αποκαλύπτεται, διδάσκει, καθοδηγεί με τις εντολές του,

διορθώνει. Ενεργεί σαν παιδαγωγός, σαν ποιμένας, σαν Πατέρας. Οι χριστιανοί δεν λατρεύουν μόνο τον Θεό στους ναούς τους, αλλά οφείλουν και να ζουν στην υπόλοιπη ζωή τους σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού. Καλούνται να αλλάξουν ζωή και να υιοθετήσουν αυτό που αποκαλύπτει και διδάσκει ο Θεός, αυτό που οι χριστιανοί δέχονται ως σοφία, αλήθεια, φως, σωτηρία, ως αγαθό πολυτιμότερο, ανεκτίμητη δωρεά, τον θείο Λόγο. Καλούνται να αλ-

λάξουν τρόπο ζωής και νοοτροπία, δηλαδή να μετανοήσουν και να μεταστραφούν. Αυτό είναι το νέο στοιχείο στην θρησκευτική τους πρακτική : η μετάνοια. Γι' αυτό και ο Θεός εμφανίζεται να διδάσκει, να συγχωρεί, να διορθώνει, να ανορθώνει, εύσπλαχνα, ακούραστα.

Η λατρεία δεν ήταν λοιπόν μόνο απόδοση τιμής στον Θεό, ούτε ικεσία για δωρεές, αλλά και ζωή με βάση τη δικαιοσύνη, την προστασία των αδυνάτων, τη λιτή ζωή και την αποφυγή της ακολασίας, την αδελφική αγάπη, την συνεχή προσπάθεια χριστιανικής-ευαγγελικής ζωής. Στη νέα αυτή θρησκεία, η λατρεία και η ευσέβεια, χωρίς μετάνοια απορρίπτεται και θεωρείται ασέβεια και υποκρισία. Η πίστη και η εμπιστοσύνη στον Λόγο του Θεού ήταν εγγύηση της σωστής λατρείας.

Σήμερα, μετά από είκοσι αιώνες πώς κάνουμε; Έχουμε και σήμερα την προνομιακή περίοδο της μετάνοιας, της διόρθωσης, της συγγνώμης από τον Θεό και της συμφιλίωσης με τον Θεό, της επιστροφής και της άφεσης των αμαρτιών με τις τελετές και τα μυστήρια της Εκκλησίας.

Αλλά ακόμη και σήμερα στις εκκλησίες μας πολλοί θρησκευούν χωρίς μετάνοια, με τον αρχαίο ειδωλολατρικό τρόπο της θρησκείας, όχι με τον χριστιανικό, δηλαδή χωρίς να σκέφτονται την αλλαγή και μετάνοια, κατά τον Λόγο του Θεού και σύμφωνα με τις εντολές του. Κι όταν λέω πολλοί, εννοώ πολλοί. Μακάρι αυτή η χρονιά να φέρει αλλαγή και αληθινή μετάνοια, αληθινή επιστροφή στον Θεό.

Του π. Θεόδωρου Κοντίδη

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΥΑΔΕΛΟΥΠΗΣ

Τον Δεκέμβρη του 1531 η Παναγία εμφανίστηκε σε έναν αυτόχθονα, τον Χουάν Ντιέγκο, στο Τεπεγιάκ, στην Γουαδελούπη του Μεξικού. Ο τόπος αυτός έγινε τόπος μεγάλου θεομητορικού προσκυνήματος και εκεί ιδιαίτερα ευλαβούνται την Παναγία οι Καθολικοί της Λατινικής Αμερικής. Κάποιοι ενορίτες μας οι οποίοι είναι από χώρες της Λατινικής Αμερικής θέλουν να μας παρουσιάσουν την αρχή αυτού του προσκυνήματος, δηλαδή την εμφάνιση της Παναγίας στον Χουαν Ντιέγκο και το θαύμα της εικόνας που φυλάσσεται στην εκκλησία του προσκυνήματος.

Πρώτη εμφάνιση της Παναγίας στον Χουάν Ντιέγκο

Το 1521, όταν οι Ισπανοί κατέλαβαν την πόλη του Μεξικού, επικράτησε ειρήνη στη χώρα και άρχισε να διαδίδεται ο Χριστιανισμός. Δέκα χρόνια μετά, τις πρώτες μέρες του Δεκέμβρη του 1531, η Παναγία εμφανίστηκε σε έναν αυτόχθονα φτωχό αλλά άξιο άνθρωπο που ονομαζόταν Χουάν Ντιέγκο και ήταν κάτοικος του Κουαουτιτλάν, της επαρχίας του Τλατελόλκο.

Ήταν χαράματα Σαββάτου. Ο Χουάν Ντιέγκο πηγαίνοντας στο Τλατελόλκο, για να παρακολουθήσει την κατήχηση, έφτασε στην πλα-

γιά του λόφου που ονομαζόταν Τεπεγιάκ την ώρα που ανέτειλε ο ήλιος. Ξαφνικά, άκουσε από την κορυφή του λόφου να ηχούν κάτι υπέροχες μελωδίες, σαν κελάηδημα πουλιών. Δέος κατέλαβε το Χουάν Ντιέγκο, μήπως δεν ήταν άξιος να ακούει αυτό το υπέροχο άκουσμα. Αναρωτήθηκε μήπως ονειρευόταν και ότι όλο αυτό το φανταζόταν.

Έστρεψε το βλέμμα του προς την κορυφή του λόφου, απ' όπου ερχόταν ο ουράνιος ύμνος. Εκείνη την ώρα ανέτειλε ο Ήλιος. Όταν οι μελωδίες σταμάτησαν, άκουσε μια γλυκιά φωνή να τον καλεί: «Χουανίτο, Χουάν Ντιεγκίτο». Κί-

Ζωγραφική - Η Παναγία της Γουαδελούπης, π. 1700, με στέμμα στο κεφάλι της Παναγίας, το οποίο αργότερα αφαιρέθηκε. Μουσείο Τέχνης της Ινδιανάπολης.

νησε αμέσως ν' ανέβει στην κορυφή, απ' όπου ερχόταν η υπερκόσμια φωνή. Ο φόβος τον είχε αφήσει, ήταν ήρεμος κι ευτυχισμένος.

Φτάνοντας στην κορυφή του λοφίσκου βλέπει μία γυναίκα να τον κοιτάζει με καλοσύνη και να του γνέφει να πλησιάσει. Καθώς την πλησιάζει, αισθάνεται το εξάισιο μεγαλείο που ακτινοβολεί αυτή η γυναίκα. Η φορεσιά της λάμπει σαν να αντανακλά τον Ήλιο.

Μια δέσμη φωτός ξεπηδά από το βράχο που στέκεται. Η αύρα της έχει μια ευεργετική επίδραση πάνω του. Η Γη τού φαίνεται σαν ένα ουράνιο τόξο που αναδύεται μέσα απ' την ομίχλη. Τα δέντρα, τα φραγκόσουκα, οι θάμνοι και τα χορτάρια μοιάζουν σαν από χρυσάφι, στολισμένα με σμαράγδια. Ο Χουάν Ντιέγκο γονατίζει μπρος στη γυναίκα, μπορεί να διακρίνει την ανάσα της. Τα λόγια που βγαίνουν απ' το στόμα της είναι γεμάτα αγάπη και γοητεία, συνάμα, όμως, όλο κύρος και μεγαλοπρέπεια.

Την ακούει να του λέει: «Πού πας ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2021

μικρέ μου Χουανίτο; Της απαντά εκείνος «Κυρία μου, Βασίλισσά μου, πηγαίνω στο Τλατελόλκο, να ακούσω το λόγο του Θεού, όπως μας τον διδάσκει ο Κύριος δια μέσου των ιερέων μας».

Και τότε εκείνη του αποκαλύπτει το άγιο θέλημά της.

«Άκου καλά αγαπητέ μου Χουανίτο» του λέει. «Είμαι η Παρθένος Μαρία, η Μητέρα του Αληθινού Θεού, Εκείνου για τον οποίον ζούμε, του Δημιουργού των ανθρώπων, του Κυρίου των Πάντων, του πανταχού Παρόντα, του Κυρίου της αγάπης, του Κυρίου του Ουρανού και της Γης. Επιθυμώ διακαώς να χτίσετε εδώ ένα Ναό για μένα με όλη σας την αγάπη. Εγώ είμαι η συμπονετική Μητέρα σου και Μητέρα όλων των ανθρώπων αυτής της χώρας, και όλων των ανθρώπων από κάθε έθνος και φυλή. Εδώ, σ' αυτό το Ναό θα έρχονται όλοι οι άνθρωποι που με αγαπούν για να μου απευθύνουν με εμπιστοσύνη τις προσευχές τους και τις αγωνίες τους. Εκεί θα ακούω το θρήνο τους, την στεναχώρια τους, θα θεραπεύω όλες τις λύπες και τους πόνους τους.

Πήγαινε να βρεις τον Επίσκοπο, στην έδρα του στην πόλη του Μεξικού, και να του πεις πως εγώ η ίδια σε στέλνω ως αγγελιαφόρο μου για να ανεγείρει εδώ το Ναό μου. Θα του αφηγηθείς με κάθε λεπτομέρεια όλα τα θαυμαστά που είδες και άκουσες εδώ. Για τους κόπους σου και για την υπηρεσία που θα μου προσφέρεις θα λάβεις την ευγνωμοσύνη μου και την ανταμοιβή μου. Αγαπημένο μου παιδί, τώρα που άκουσες τι θέλω από σένα, ελπίζω να κάνεις ότι σου είπα. Έχε θάρρος!»

Γονατιστός μπροστά στην Παναγία ο Χουάν Ντιέγκο, της απαντά με σεβασμό: «Δέσποινά μου,

τρέχω να εκτελέσω την επιθυμία σου. Ο ταπεινός σου δούλος σε χαιρετά». Και αφού κατέβηκε το λόφο, πήρε τον πιο σύντομο δρόμο για την πόλη του Μεξικού.

Ο Χουάν Ντιέγκο μπρος στον Επίσκοπο

Επίσκοπος στην πόλη του Μεξικού ήταν ο Φράι Χουάν ντε Ζουμάραγκα. Πρώην Φραγκισκανός ιερέας, είχε πρόσφατα αναλά-

Μια αγιογραφική ζωγραφική του 18ου αιώνα του Θεού Πατέρα που διαμορφώνει την εικόνα

βει την Επισκοπή. Όταν ο Χουάν Ντιέγκο έφτασε στο Επισκοπικό μέγαρο παρακάλεσε τον θυρωρό να τον οδηγήσει στον Επίσκοπο. Μετά από πολύ ώρα, ήλθαν και του είπαν ότι ο Επίσκοπος περίμενε να τον δει.

Όταν παρουσιάστηκε στον Επίσκοπο, ο Χουάν Ντιέγκο γονάτισε και του μετέφερε το μήνυμα της Βασίλισσας των Ουρανών. Του είπε με σεβασμό και με κάθε λεπτομέρεια τα λόγια της και όλα όσα είχε δει και ακούσει στον

λόφο. Όμως ο Επίσκοπος, που δεν φάνηκε να τον πίστεψε, του είπε: «Τέκνο μου, για να σε ακούσω πιο ήρεμα και ν' αποφασίσω, να έλθεις πάλι αύριο, για να μου πεις τι σε έφερε ως εδώ και τι θες να γίνει».

Δεύτερη εμφάνιση της Παναγίας στον Χουάν Ντιέγκο

Ο Χουάν Ντιέγκο έφυγε θλιμμένος, επειδή η παραγγελία που μετέφερε δεν εισακούστηκε αμέσως. Στο γυρισμό, όταν πια είχε έλθει το δειλινό, περνώντας από το λόφο ανέβηκε στην κορυφή του. Κι εκεί, τι θαύμα, τον περίμενε πάλι η Βασίλισσα των Ουρανών. Εκεί, ακριβώς, όπου την είχε δει και το πρωί. Σαν την είδε, έπεσε με το πρόσωπο καταγής και της είπε: «Παναγιά μου, Δέσποινα, πήγα όπως μου είπες να μεταφέρω το μήνυμά σου.

Είπα στον ίδιο τον Επίσκοπο το θέλημά σου. Αυτός μου απάντησε με καλοσύνη, αλλά δεν φάνηκε να με πιστεύει. Μου ζήτησε να ξαναπάω για να με ακούσει όταν θα είναι πιο ήρεμος και τότε θα αποφασίσει αν θα κάνει αυτό που του είπα εκ μέρους σου. Με τον τρόπο που μου μίλησε κατάλαβα ότι σκέφτηκε πως το χτίσιμο του Ναού ήταν δική μου επιθυμία και δεν προερχόταν απ' τα άγια χείλη σου.

Γι' αυτό, θα σε παρακαλέσω Δέσποινα να στείλεις αντί για μένα κάποιο γνωστό ευγενή, κάποιον αξιοσέβαστο άνθρωπο. Ίσως στο στόμα του τα πολύτιμα λόγια σου να είναι πιο πιστευτά. Γιατί, τι είμαι εγώ, αλήθεια; Ένας αγρότης, ένα υποζύγιο, που χρειάζομαι να με οδηγούν, κι όχι να λέω εγώ στους άλλους τι να κάνουν. Λατρευτή μου Παναγία, συχώρα με

αν σε στεναχωρώ και μη μου θυμώνεις».

Και η Παρθένος Μαρία, γεμάτη καλοσύνη του απάντησε: «Άκουσε μικρό μου παιδί. Θα μπορούσα να ζητήσω από τόσους και τόσους πρόθυμους αγγελιαφόρους να μεταφέρουν την επιθυμία μου και τελικά να γίνει το θέλημά μου. Είναι όμως αναγκαίο, εσύ να μεταφέρεις την επιθυμία μου κι εσύ να φροντίσεις να πραγματοποιηθεί. Γι' αυτό, αγαπητό μου παιδί, σε παρακαλώ και σε προστάζω αύριο να πας πάλι να δεις τον Επίσκοπο. Πες του και πάλι ξεκάθαρα ότι θέλω πολύ να χτίσει αυτό το Ναό που του ζητάω. Και πες του πως εγώ η Μητέρα του Θεού διάλεξα εσένα για αγγελιαφόρο μου».

Και ο Χουάν Ντιέγκο, όλο σεβασμό, της απάντησε: «Δέσποινα Μαρία, δεν είμαι άξιος να λυπήσω την καρδιά σου. Με χαρά θα εκτελέσω ότι μου πεις κι ούτε στιγμή δεν θα σκεφτώ τον κάματο του δρόμου. Θα πάω, αλλά μπορεί αυτά που θ' ακούσουν να μην τους αρέσουν ή και να μη με πιστέψουν. Όμως αύριο το απόγευμα, σαν βασιλεύει ο Ήλιος, θα είμαι πάλι εδώ για να σου πω τι θα μου αποκριθεί ο Αρχιερέας». Και γύρισε στο σπίτι του.

Ο Επίσκοπος ζητά ένα σημείο από την Παναγία

Ξημέρωνε Κυριακή. Ήταν χαράματα όταν ο Χουάν ξεκίνησε για το Τλατελόλκο, για να πάει ν' ακούσει το λόγο του Θεού και να δει τον Επίσκοπο. Σαν σχόλασε η Λειτουργία, κατά τις δέκα, ξεκίνησε για το επισκοπικό μέγαρο. Όπως και την προηγούμενη μέρα, περίμενε πολύ ώρα μέχρι να γίνει δεκτός. Εκείνη την ημέρα, όμως, έπεσε στα γόνατα και μετέφερε με λυγμούς τα λόγια της Δέσποινας των Ουρανών και την επιθυμία της να χτιστεί

ένας Ναός, εκεί στην κορφή του λόφου. Ο Επίσκοπος του έκανε ένα σωρό ερωτήσεις για το πού ακριβώς την είχε δει, ποια ήταν η μορφή της και άλλα παρόμοια. Ο Χουάν του απάντησε με κάθε λεπτομέρεια και τον διαβεβαίωσε ότι ήταν σίγουρος πως αυτή που είδε δεν ήταν άλλη από την Ένδοξη Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Παρόλα αυτά, ο Επίσκοπος δεν πείστηκε και είπε στον Χουάν Ντιέγκο ότι δεν αρκούσε η μαρτυρία του για να πραγματοποιήσει αυτό που του ζητούσε, αλλά χρειαζόταν ένα σημείο για να πιστέψει ότι το αίτημά του προερχόταν από την ίδια τη Βασίλισσα των Ουρανών κι ότι ο Χουάν ήταν αγγελιαφόρος της. Οπότε, ο Ντιέγκο λέει, με σεβασμό, στον Επίσκοπο: «Σε παρακαλώ, πες μου σαν τι σημάδι έχεις στο μυαλό σου, κι εγώ θα πάω αμέσως να το ζητήσω από την Δέσποινα». Σαν είδε ο Επίσκοπος ότι ο Χουάν ήταν θετικός σε ότι του έλεγε, κάμφθηκαν οι αμφιβολίες του και του ευχήθηκε να πάει στο καλό. Μόλις, όμως, ο Ντιέγκο βγήκε από την αίθουσα, ο Επίσκοπος διέταξε κάποιους έμπιστους ανθρώπους του να τον παρακολουθήσουν για να δουν πού θα πάει, ποιον θα δει και με ποιόν θα μιλήσει. Κι αυτοί υπάκουσαν.

Ο Χουάν Ντιέγκο κατευθύνθηκε αμέσως προς τον λόφο. Για ένα διάστημα, οι άνθρωποι του Επισκόπου τον παρακολουθούσαν, αλλά στο σημείο που ο δρόμος βγαίνει από το φαράγγι, κοντά στο λόφο Τεπεγιάκ, στην ξύλινη γέφυρα, τον χάσανε από τα μάτια τους και παρ' όλο που τον ψάξαν παντού δεν τον βρήκαν. Γύρισαν πίσω εξοργισμένοι που τους είχε ξεφύγει και τον έχασαν απ' τα μάτια τους. Για να τον εκδικηθούν, αποφάσισαν να πείσουν τον Επί-

σκοπο ότι όσα του είχε πει τα είχε πλάσει στο μυαλό του ή τα είχε ονειρευτεί. Μάλιστα, αποφάσισαν πως, αν ο Χουάν Ντιέγκο ερχόταν πάλι, θα τον έπιαναν και θα του έδιναν ένα σκληρό μάθημα για να πάψει να λέει ψέματα και να αναστατώνει τον κόσμο.

Στο μεταξύ, ο Χουάν Ντιέγκο είχε συναντήσει την Παναγία και της μετέφερε την απάντηση του Επισκόπου. Όταν αυτή τον άκουσε, του είπε: «Καλά, παιδί μου, έλα αύριο πάλι για να σου δώσω το σημάδι που ζήτησε ο Επίσκοπος. Όταν του το πας, θα σε πιστέψει, το δίχως άλλο. Κι εγώ θα ανταμείψω την πιστότητά σου και τους κόπους σου. Πήγαινε τώρα και αύριο θα σε περιμένω εδώ».

Μπορεί μια αρρώστια να σταθεί εμπόδιο στο θέλημα της Παναγίας;

Όμως ο Χουάν Ντιέγκο δεν πήγε την άλλη μέρα, γιατί γυρνώντας στο σπίτι του μαθαίνει πως ένας θεός του, ο Χουάν Μπερναρντίνο, είχε αρρωστήσει βαριά και ήταν στα τελευταία του. Όλη την επόμενη μέρα, που ήταν Δευτέρα, την πέρασε ψάχνοντας για γιατρούς και έκανε ότι μπορούσε για να βοηθήσει τον θείο του, αλλά ήταν πια αργά. Κατά το δειλινό ο θεός του, όντας σίγουρος ότι είχε έρθει η ώρα του, τον παρακάλεσε να πάει νωρίς το πρωί της επόμενης μέρας στο Τλατελόλκο για να καλέσει έναν ιερέα να τον εξομολογήσει. Την Τρίτη, αχάραγα, ο Χουάν Ντιέγκο ξεκίνησε για το Τλατελόλκο.

Φτάνοντας κοντά στο λόφο Τεπεγιάκ, όπου συναντούσε την Παναγία, ο Χουάν Ντιέγκο σκέφτηκε: «Αν πάρω αυτό το δρόμο, μπορεί να με σταματήσει η Παναγία για να μου δώσει το σημάδι που ζήτησε ο Επίσκοπος. Ας μας αφήσει στη λύπη μας τώρα. Ο καλός μου θεός περιμένει με αγωνία να του

πάω έναν ιερέα». Οπότε, αποφασίζει να παρακάμψει το λόφο για να μην τον καθυστερήσει η Βασίλισσα των Ουρανών. Νόμιζε, στην αφέλειά του, ότι επειδή είχε παρακάμψει το λόφο, εκείνη δεν θα τον έβλεπε.

Τότε την είδε να κατεβαίνει από την κορυφή του λόφου έχοντας συνεχώς το βλέμμα της πάνω του. Όταν τον έφτασε, στάθηκε μπροστά του και του είπε, «Που πας παιδί μου;». Και ο Χουάν Ντιέγκο, με ανάμικτα αισθήματα ντροπής, λύπης, και φόβου, γονάτισε μπροστά της αναστατωμένος, και της απάντησε: «Παναγία μου, λατρευτή μου Βασίλισσα, χαίρε. Πώς ξημερώθηκες σήμερα; Είσαι καλά στην υγεία σου; Φοβάμαι ότι θα σε λυπήσω. Θα ήθελα να ξέρεις ότι ένας υπηρέτης σου και θεός μου, είναι βαριά άρρωστος με μία σοβαρή ασθένεια και θα πεθάνει σύντομα. Γι' αυτό, εγώ τώρα πάω με βιάση στο Ναό σου στην πόλη του Μεξικού να καλέσω κάποιον ιερέα να έρθει να τον εξομολογήσει, και να του δώσει το ιερό εφόδιο. Αμέσως μόλις εκτελέσω αυτό το καθήκον μου, θα γυρίσω εδώ για να μεταφέρω την σεβαστή επιθυμία σου. Σε παρακαλώ, συγχώρησε με και κάνε λίγη υπομονή. Καθόλου δεν σε ξεγελώ και σου υπόσχομαι ότι το πρώτο πράγμα που θα κάνω αύριο θα είναι να έρθω όσο πιο γρήγορα μπορώ».

Σαν άκουσε τα λόγια αυτά, λέει η Παναγία στο Χουάν Ντιέγκο: «Άκουσέ με, αγαπητό μου παιδί. Φοβήθηκες κι αναστατώθηκες χωρίς λόγο. Μη φοβάσαι και μην αναστατώνεσαι απ' αυτή την αρρώστια του θείου σου. Δεν είμαι εγώ η μητέρα σου; Δεν σε προστατεύω εγώ; Εγώ δεν σου δίνω χαρά; Δεν κρατώ με τρυφερότητα τη ζωή σου μέσα στα χέρια μου;

Τι ανάγκη έχεις; Μην ανησυχείς, λοιπόν. Ο θεός σου δεν πρόκειται να πεθάνει. Ήδη η αρρώστια τον έχει αφήσει και είναι καλά». Και, πράγματι, όπως έμαθε αργότερα ο Ντιέγκο, εκείνη την ώρα που του έλεγε αυτά τα λόγια η Παναγία, ο θεός του γινόταν καλά.

Το πιο όμορφο σημάδι

Μετανιωμένος και ανακουφισμένος ο Χουάν Ντιέγκο ζήτησε εκείνη τη στιγμή από τη Βασίλισσα των Ουρανών να τον στείλει στον Επίσκοπο για να του μεταφέρει το σημάδι, που θα τον έκανε να πιστέψει. Κι εκείνη, με ευγένεια του είπε: «Ανέβα, αγαπητό μου παιδί στην κορυφή, εκεί όπου με πρωτοσυνάντησες. Εκεί θα δεις πολλά και διάφορα ανθισμένα φυτά. Κόψε τα και μάζεψέ τα. Μετά, φέρτα μου εδώ».

Αμέσως ο Χουάν Ντιέγκο ανέβηκε στην κορυφή του λοφίσκου. Αυτό που είδε εκεί τον έκανε να χάσει τα λόγια του. Αναρίθμητα φυτά, πρόωρα ανθισμένα μέσα στο καταχείμωνο με εξαίσια άνθη και μπουμπούκια σκορπούσαν το έξοχο άρωμά τους, ενώ η δροσιά της νύχτας τα είχε στολίσει με τις μαργαριταρένιες δροσοσταλίδες της. Χωρίς χάσιμο χρόνου, άρχισε να τα μαζεύει και να τα ρίχνει μέσα στην κάπα του. Ποτέ στο βραχώδη αυτό λόφο δεν είχε δει τέτοια λουλούδια. Μόνο γαιδουράγκαθα, φραγκόσυκα και μεζκίτες, ένα είδος μιμόζας φύτρωναν εκεί. Αλλά κι αυτά, ακόμα, παγώνουν μες στο κρύο του Δεκέμβρη. Κατέβηκε για να φέρει τα φρεσκοκομμένα λουλούδια στην Βασίλισσα των Ουρανών. Εκείνη, όταν τα είδε τα πήρε στα χέρια της και μετά τα άφησε να πέσουν πάλι στη κάπα του Χουάν Ντιέγκο

και με καλοσύνη του είπε, «Παιδί μου λατρεμένο, τούτα τα λουλούδια είναι το σημάδι που θα μεταφέρεις στον Επίσκοπο. Να του πεις ότι είναι τόσο όμορφα όσο και η επιθυμία που του παρήγγειλα και ότι για άλλη μια φορά του ζητώ να πραγματοποιήσει το θέλημά μου. Σου αναθέτω, Χουάν, να πας στον Επίσκοπο και ν' ανοίξεις μπροστά του την κάπα με τα άνθη και να του διηγηθείς πως εγώ σε έστειλα να τα μαζέψεις πάνω στην κορυφή του λόφου. Να του πεις με κάθε λεπτομέρεια τι θαυμάσια πράγματα είδες όταν έφτασες εκεί. Έτσι θα συγκινήσεις την καρδιά του Αρχιερέα και θα ενεργήσει για να χτιστεί ο Ναός που του ζητάω».

Ύστερα, η Βασίλισσα των Ουρανών τον χαιρέτησε ευγενικά και ο Χουάν Ντιέγκο πήρε το φαρδύ δρόμο που πάει κατευθείαν στο Μεξικό. Η καρδιά του ήταν πλημμυρισμένη από χαρά και ήταν σίγουρος ότι αυτή τη φορά όλα θα πήγαιναν καλά. Το μεθυστικό άρωμα των λουλουδιών αναδύονταν απ' το εσωτερικό της κάπας του, όσο εκείνος βάδιζε με προσοχή για να μην του παραπέσει το πολύτιμο φορτίο του.

Όταν έκλαψε ο Επίσκοπος

Όταν ο Χουάν Ντιέγκο έφτασε στο Επισκοπικό μέγαρο, παρουσιάστηκε στον οικονόμο και τον παρακάλεσε να γίνει δεκτός από τον Επίσκοπο. Κανένας από το προσωπικό, όμως, δεν του έδωσε σημασία ίσως επειδή ακόμα δεν είχε ξημερώσει ή ίσως επειδή τον είχαν βαρεθεί ή ίσως επειδή οι άνθρωποι του Επισκόπου τους είχαν πει πώς τον έχασαν όταν τον είχαν παρακολουθήσει, οπότε τον αντιπάθησαν. Ο Χουάν, όμως, περίμενε με υπομονή και καρτε-

Αλληγορία της παπικής διακήρυξης το 1754 από τον Πάπα Βενέδικτο XIV της Παναγίας της Γουαδελούπης για την προστασία της Νέας Ισπανίας παρουσία των αντιπάλων αρχών. Ανώνυμος (Μεξικανός) συγγραφέας, 18ος αιώνας.

ρία χωρίς να λείει τίποτε. Τότε, κάποιοι είδαν ότι κουβαλούσε κάτι στην κάπα του, και γεμάτοι περιέργεια πλησίασαν για να δουν τι είχε. Ο Χουάν Ντιέγκο κατάλαβε ότι αν δεν τους έδειχνε τι είχε, ή θα τον ενοχλούσαν ή θα τον πέταγαν έξω με τις κλωτσιές. Οπότε τους έδειξε μερικά από τα λουλούδια που μετέφερε. Αυτοί, όταν είδαν τα θαυμάσια και ποικίλα λουλούδια, που ήταν όλα εκτός εποχής, απόρησαν. Όταν, μάλιστα, είδαν πόσο όμορφα ήταν και μύρισαν το φίνο άρωμά τους, θέλησαν να του τα αρπάξουν. Τρεις φορές το επιχείρησαν, αλλά και τις τρεις φορές απέτυχαν, γιατί όταν άπλωναν τα χέρια τους πάνω στα λουλούδια, αυτά γινόντουσαν σαν εικόνες που κά-

ποιος είχε ζωγραφίσει ή κεντήσει πάνω στην κάπα.

Πήγαν τότε οι υπηρέτες στον Επίσκοπο και του είπαν ότι αυτός ο αυτόχθονας που είχε έρθει τόσες φορές ως τώρα, ήταν πάλι απ' έξω με κάτι παράξενα και υπέροχα λουλούδια μέσα στην κάπα του και περίμενε να γίνει δεκτός. Κατάλαβε τότε ο Επίσκοπος ότι αυτή ήταν η απόδειξη που είχε ζητήσει από την Παναγία και κατά βάθος περίμενε να λάβει. Διέταξε να του φέρουν αμέσως τον Χουάν και όταν αυτός μπήκε, γονάτισε με σεβασμό και διηγήθηκε τι του είχε συμβεί με αυτά τα λόγια: «Έκανα ότι μου ζήτησες και με χαρά μετέφερα στη Θεοτόκο το αίτημά σου να λάβεις ένα μήνυμα, μια απόδειξη ότι είναι

πράγματι δική της η επιθυμία να χτιστεί ένας Ναός εκεί που εμφανίστηκε. Και αυτή, με κατανόηση άκουσε τα λόγια σου που της μετέφερα, και δέχτηκε με καλοσύνη να πραγματοποιήσει το αίτημά σου. Με έστειλε, λοιπόν, στην κορυφή του λόφου όπου την είχα πρωτοσυναντήσει, λέγοντάς μου να κόψω τα λουλούδια που θα έβρισκα εκεί και να της τα πάω. Όταν έφτασα στην κορυφή του λόφου έμεινα άναυδος. Ήμουν στον παράδεισο! Τα πιο όμορφα λουλούδια του κόσμου, ήταν εκεί μπροστά μου, σ' ένα μέρος που ως τότε μόνο βράχια, αναιμικούς κάκτους και γαϊδουράγκαθα έβρισκε κανείς. Κι όταν έκανα όπως μου είπε και της έφερα τα απίστευτα λουλούδια που βρήκα πάνω στο λόφο, αυτή τα έπιασε με τα χέρια της και τα άφησε να ξαναπέσουν στην κάπα μου, λέγοντάς μου να τα φέρω εδώ και να τα παραδώσω σε σένα. Και νάμαι τώρα μπροστά σου, σου φέρνω το σημάδι που ζήτησες και για να πιστέψεις στην αλήθεια των λόγων μου και για να εκτελέσεις το θέλημα της Βασίλισσας των Ουρανών».

Κι αμέσως, ξεδίπλωσε την άσπρη κάπα του, και τα εξαίσια άνθη σκορπίστηκαν στο πάτωμα. Την ίδια στιγμή, φάνηκε η εικόνα της Παρθένου Μαρίας, Μητέρας τού Χριστού, πάνω στην κάπα του Χουάν. Είναι αυτή η ίδια εικόνα που ως σήμερα διατηρούμε και τιμούμε στο σπίτι της, στο Ναό της στο Τεπεγιάκ, που τώρα ονο-

μάζουμε Γουαδελούπη.

Ο Επίσκοπος και όλοι όσοι βρίσκονταν εκεί, γονάτισαν τότε συγκλονισμένοι απ' αυτά που είδαν και άκουσαν. Ο Επίσκοπος με δάκρυα στα μάτια και με τύψεις στην καρδιά του, παρακαλούσε την Παναγία να τον συγχωρέσει επειδή δεν εκτέλεσε αμέσως την επιθυμία της. Μετά, σηκώθηκε και αφού έλυσε από το λαιμό του Χουαν Ντιέγκο την κάπα με τη σепτή εικόνα της Δέσποινας των Ουρανών, με σεβασμό την πήρε και την πήγε στην αίθουσα της προσευχής.

Η επιθυμία της Παναγίας γίνεται πραγματικότητα

Εκείνη τη μέρα ο Χουάν έμεινε στο Επισκοπικό μέγαρο. Την επόμενη μέρα ο Επίσκοπος του είπε: «Πάμε! Θέλω να μου δείξεις το μέρος που επιθυμεί η Κυρία των Ουρανών να ανεγείρουμε το Ναό της». Αφού ο Χουάν Ντιέγκο πήγε με τον Επίσκοπο και του έδειξε το λόφο, ζήτησε την άδεια να γυρίσει στο σπίτι του. Ήθελε να δει τον θείο του, Χουάν Μπερναρντίνο, που τον είχε αφήσει την προηγούμενη μέρα στο κρεβάτι πολύ σοβαρά άρρωστο, αλλά σύμφωνα με ότι του είχε πει η Παναγία, είχε

θεραπευτεί. Όταν ο Χουάν Ντιέγκο μαζί με τους ανθρώπους του Επισκόπου έφτασαν στον προορισμό τους, είδαν τον θείο του χαρούμενο και υγιή, να απορεί που ο ανιψιός του γύρισε με τόσο υψηλή συνοδεία.

Τότε ο Χουάν εξήγησε στο θείο του Μπερναρντίνο ότι πηγαίνοντας την προηγούμενη μέρα να του φέρει ιερέα συνάντησε για άλλη μια φορά την Παναγία, η οποία του ζήτησε αντί να πάει να φέρει ιερέα, να πάει στον Επίσκοπο και να του μεταφέρει την επιθυμία της να χτιστεί ένας Ναός. Εξάλλου – τον διαβεβαίωσε η Παναγία – δεν υπήρχε λόγος να πάει ιερέας για να εξομολογήσει τον Μπερναρντίνο, αφού αυτός είχε θεραπευθεί. Τότε, ο θείος του τού είπε ότι το ίδιο πρωινό που η Παναγία εμφανίστηκε στο Χουάν, εμφανίστηκε και στον ίδιο και, αφού τον θεράπευσε μεμιάς, ζήτησε και από τον ίδιο να πάει στον Επίσκοπο και να του πει τρία πράγματα: ότι είχε αυτή η ίδια είχε θεραπεύσει τον Μπερναρντίνο με τρόπο θαυμαστό, ότι επιθυμούσε να χτιστεί ένας Ναός προς τιμή της και ότι ο Επίσκοπος μπορούσε να κρατήσει την εικόνα της, που είχε σχηματιστεί εκεί μπροστά στα μάτια του, σαν ένα ευχαριστώ από

την Αειπάρθενο Μαρία.

Χωρίς χρονοτριβή, πήγαν όλοι μαζί στον Επίσκοπο και του διηγήθηκαν τα θαυμάσια πράγματα που είχε ζήσει ο Μπερναρντίνο. Ο Επίσκοπος, γεμάτος ευγνωμοσύνη, φιλοξένησε θείο και ανιψιό στο Επισκοπικό μέγαρο όσο διάστημα χρειάστηκε για να χτιστεί ο Ναός στο Τεπεγιάκ, εκεί που η Παναγία εμφανίστηκε στο Χουάν Ντιέγκο.

Η πολύτιμη εικόνα της Βασιλίσσας των ουρανών έμεινε για ένα διάστημα στο προσωπικό παρεκκλήσιο του Επισκόπου και μετά μεταφέρθηκε στη Μεγάλη Εκκλησία της Πόλης του Μεξικού, για να μπορέσει να τη δει όλος ο κόσμος. Και πράγματι, όλη η πόλη πέρασε μπρος στη σепτή εικόνα για να θαυμάσει την Αγία μορφή της και να προσευχηθεί. Και όλοι συγκλονίστηκαν από τις εμφανίσεις της και από τον υπερφυσικό τρόπο που η Αγία μορφή της αποτυπώθηκε στην κάπα του Χουάν Ντιέγκο. Παρόλο που το ύφασμα της κάπας ήταν φτιαγμένο από ένα ντόπιο φυτό σαν λινάρι και το υλικό αυτό διατηρείται μόνο για 20-25 χρόνια, το ύφασμα αυτό με την εικόνα της Παναγίας, μετά από τέσσερις αιώνες, εκτίθεται τέλεια διατηρημένο στην Εκκλησία.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΤΡΑΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Καθολικών Ενορίας Αγίου Ανδρέα Πάτρας ανακοινώνει στα μέλη του ότι στην συνεδρίαση της 31/1/2021 αφού έλαβε υπ' όψιν του την τρέχουσα υγειονομική κατάσταση και τα έκτακτα περιοριστικά μέτρα που έχουν επιβληθεί από την Πολιτεία για την πρόληψη της μετάδοσης του Κορωναιού, αποφάσισε να αναβληθούν μέχρι νεωτέρας οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το καταστατικό του Συλλόγου όπως, σύγκληση Γενικής συνέλευσης και εκλογές και να παραταθεί η θητεία του απερχόμενου Δ.Σ. το αργότερο μέχρι 31/12/2021.

Επίσης ενημερώνει τα μέλη του ότι η Ομοσπονδία Συλλόγων Ελλήνων Καθολικών έκανε ομόφωνα δεκτό το αίτημά μας για την ένταξη του Συλλόγου μας στην δύναμή του. Θεωρούμε ότι η ένταξη του Συλλόγου μας πέραν του ότι θα αυξήσει την δύναμη της Ομοσπονδίας, θα εμπλουτισθεί και με τις δικές μας ιδέες και προτάσεις προς όφελος του καθολικού κόσμου της πατρίδας μας.

Μια πρωτότυπη και αξιόλογη πρωτοβουλία είχε το προεδρείο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Ελλήνων Καθολικών. Συγκεκριμένα λόγω των περιοριστικών μέτρων που ισχύουν και τα οποία καθιστούν αδύνατη την φυσική παρουσία, αποφάσισε εφέτος η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας να γίνει διαδικτυακά. Με την βοήθεια της τεχνολογίας και αφού είχε ήδη προηγηθεί το πρώτο διαδικτυακό Διοικητικό Συμβούλιο, το εγχείρημα φαινόταν ότι θα πήγαινε καλά. Στην διαδικτυακή πρόσκληση είχαν κληθεί όλα τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των μελών της Ομοσπονδίας η Κα Άντζελλα Σεστρίνη και ο Σεβασμιότατος επίσκοπός μας Σεβαστιανός. Έτσι λοιπόν το μεσημέρι της 31/1/2021 είμαστε όλοι παρόντες στο διαδικτυακό μας ραντεβού. Μετά το καλωσόρισμα και τις ευχές του Προέδρου της Ομοσπονδίας Κου Πέτρου Ρούσσου και την ευλογία του Σεβασμιό-

τατου, έγινε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στην Σύρο. Τα μερίδια των Συλλόγων στάλθηκαν με το Courier!! ενώ ο Σύλλογος μας αναδείχθηκε ο τυχερός της χρονιάς αφού σε αυτόν έπεσε το τυχερό φλουρί. Στην ωραία και πρωτότυπη αυτή εκδήλωση θα πρέπει να προσθέσουμε και την αξιόλογη παρουσία της Κας Άντζελλας Σεστρίνη

η οποία μας ανέπτυξε ένα πολύ σημαντικό θέμα για τον «ρόλο του λαϊκού μέσα στην εκκλησία». Περίληψη του θέματος αυτού από π. Θεόδωρο Κοντίδη παρουσιάζουμε σε άλλη σελίδα του περιοδικού μας. Οφείλουμε να δώσουμε συγχαρητήρια στο προεδρείο της Ομοσπονδίας για επιτυχία της πρωτότυπης αυτής εκδήλωσης και να προσυπογράψουμε και εμείς αυτό που πιστεύουν πολλοί, ότι δηλαδή με το τέλος της πανδημίας πολλά πράγματα που ήρθαν για να βοηθήσουν την κατάσταση θα μείνουν παρακαταθήκη για πάντα.

ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ

Μαιζώνος 81, 262 21 Πάτρα - Greece

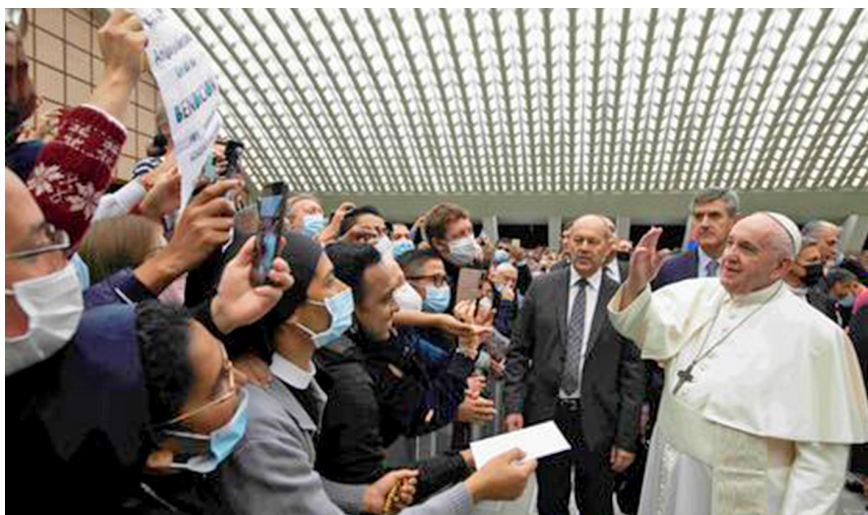
(+30) 2610 275 215 - catheclpatra@gmail.com - www.catheclpatra.gr

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΛΑΙΚΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Του π. Θεόδωρου Κοντίδη

Όπως αναφέρθηκε σε άλλο άρθρο του περιοδικού η κ. Άντζελα Σεστρίνη, σε διαδικτυακή εκδήλωση ανέπτυξε το θέμα σε σχέση με το ρόλο των λαϊκών πιστών μέσα στην Εκκλησία. Επειδή για πρακτικούς λόγους, δεν είναι δυνατό να παρουσιάσουμε όλη την ομιλία, θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε μια περίληψη αυτής.

Τα τελευταία χρόνια, η Καθολική Εκκλησία προσπαθεί να επανεξετάσει και να ανανεώσει διάφορους τομείς της λειτουργίας της και της οργάνωσής της. Ένας από αυτούς είναι και η θέση και ο ρόλος των λαϊκών πιστών μέσα στο σύνολο της Εκκλησίας. Ο βασικός στόχος είναι οι λαϊκοί να γίνουν ενεργά μέλη του εκκλησιαστικού σώματος και να συνεργάζονται αρμονικά με τον κλήρο, προς όφελος όλου του σώματος. Όλοι γνωρίζουμε ότι πάντα υπήρχαν δραστήριοι λαϊκοί μέσα στις ενορίες μας και η παρουσία τους μένει στη μνήμη μας, είτε ήταν στις τελετές, είτε στη φιλανθρωπία, είτε σε άλλους τομείς.

Παρότι η μείωση του αριθμού των ιερέων τη νεότερη εποχή, ωθεί τους λαϊκούς να αναλάβουν περισσότερες υπηρεσίες και πρωτοβουλίες, ο λόγος δεν είναι κυρίως αυτός, και αυτό συνέβαλε βεβαίως, αλλά είναι κυρίως η ανάγκη να λειτουργήσουμε πιο σωστά ως Εκκλησία και ως χριστιανική κοινότητα.

Έτσι λοιπόν από το 1965, όταν τελείωνε η Β' Οικουμενική Σύνοδος του Βατικανού, η ίδια η Σύνοδος θέλησε να δώσει μια ώθηση στο ζήτημα αυτό. Το έκανε με ένα σημαντικό έγγραφο, που ονομάζεται «Φως των Εθνών», εννοεί τον Χριστό, και το θέμα είναι η ίδια η Εκκλησία και η συγκρότησή της όπου οι λαϊκοί έχουν ουσιαστικό ρόλο. Μετά

και πολλές άλλες τοποθετήσεις, των παπών και συνόδων κατά καιρούς θέλησαν να προωθήσουν το ίδιο θέμα.

Ποιες είναι οι βασικές γραμμές αυτής της προσπάθειας;

Πρώτα, το βασικό νόημα του μυστηρίου του βαπτίσματος. Με το βάπτισμα γινόμαστε χριστιανοί, γινόμαστε μέλη του Χριστού, και παιδιά του Θεού. Γινόμαστε κληρονόμοι της αιώνιας ζωής χάρι στον Χριστό, και πολίτες κατά κάποιο τρόπο της Βασιλείας του. Όλοι οι πιστοί χριστιανοί, κληρός και λαός, είμαστε πριν από όλα βαπτισμένοι. Είναι η πρώτη και βασική μας ιδιότητα. Από εκεί και πέρα ο καθένας μπορεί να έχει διαφορετική θέση μέσα στην Εκκλησία. Το βάπτισμα μας κάνει ενεργά μέλη μέσα στην Εκκλησία. Το βάπτισμα μας αναγεννά σε μια νέα ζωή, αυτή του Χριστού, και του Ευαγγελίου, μας βάζει στον δρόμο της αγιότητας. Σκοπός όλων των πιστών είναι να οδηγηθούν από τον Θεό στην αγιότητα, δηλαδή να ανήκουν εξ ολοκλήρου στον Θεό.

Ενεργά μέλη λοιπόν. Τι άλλο σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι οι βαπτισμένοι πιστοί δεν είναι μόνο καταναλωτές μέσα στην Εκκλησία, αλλά συνεργάζονται με άλλους στην ζωή της Εκκλησίας. Έχουν τον λόγο τους, και την προσφορά και τη συνεισφορά τους.

Πρώτα πρέπει λοιπόν να ζήσουν την χριστιανική ζωή, να ζήσουν το Ευαγγέλιο που ο Χριστός κηρύττει, να ζήσουν και να γνωρίσουν καλύτερα τον Λόγο του Θεού. Σε αυτό το ζήτημα ο καθένας μας είναι μόνο στην αρχή. Μετά πρέπει να είναι σε θέση να στηρίξουν και άλλους στον δρόμο αυτόν, να συνεργαστούν στις διάφορες ομάδες και θεσμούς και να αναπτύξουν ένα ευαγγελικό φρόνημα. Τέλος σημαίνει να μεταδώσουν σε άλλους που δεν γνωρίζουν ή που είναι χλιαροί, ή απομακρυσμένοι, την πίστη και τον ζήλο της πίστης. Να μεταδώσουν την φλόγα της πίστης. Αυτό είναι βασικό και σπουδαίο. Δεν είναι μόνο έργο των κληρικών η μετάδοση της πίστης, αλλά έργο όλων των πιστών, ο καθένας από την δική του ιδιαίτερη θέση. Όλοι πρέπει να δίνουν τη δική τους μαρτυρία. Οι λαϊκοί, μέσα στην οικογένεια τους, ώστε η **οικογένεια**, να είναι ζωντανό κύτταρο, να δώσουν μαρτυρία πίστης στα παιδιά τους, να επιθυμούν την μετάδοση της πίστης και να θεωρούν ότι αυτός είναι ο μεγαλύτερος θησαυρός για τα παιδιά ιδιαίτερα μέσα στη σύγχυση του σημερινού κόσμου. Τα παιδιά πρέπει να διδαχθούν την πίστη πρώτα μέσα από τη χριστιανική ζωή των γονέων τους.

Η εργασία είναι ο δεύτερος χώρος που οι πιστοί

λαϊκοί οφείλουν να δώσουν την χριστιανική μαρτυρία τους. Με το ήθος τους, τον λόγο τους, το παράδειγμά τους. Πρέπει λοιπόν να φλέγονται από την επιθυμία να δώσουν μαρτυρία για τον Χριστό. Όχι βεβαίως αδιάκριτα, αλλά με τον σωστό τρόπο ανάλογα με την κατάσταση.

Τέλος στην **κοινωνική τους ζωή**, στον ευρύτερο συγγενικό, φιλικό και κοινωνικό κύκλο.

Αυτό θα πει ενεργά μέλη της Εκκλησίας, να ζούμε τον Λόγο του Χριστού, να φωτιστεί η ζωή μας από αυτόν, να στηρίζουμε και να συνεργαζόμαστε με τους άλλους, και να μεταδίδουμε την πίστη στη νέα γενιά και σε αυτούς που είναι μακριά.

Ως επίλογος. Το θέμα που ανέπτυξε η κ. Σεστρίνη αφορά όλες τις ενορίες μας. Αφορά και εμάς. Τα ζούμε; Τα εφαρμόζουμε αυτά; Λίγο. Όχι όσο πρέπει. Είμαστε μόνο στην αρχή. Και πολλές φορές φαίνεται μάλλον να υποχωρούμε και όχι να προοδεύουμε.

Είμαστε λοιπόν μια ζωντανή ενορία; Δεν είναι μόνο θέμα οικοδομημάτων, οικονομικής κατάστασης και κοινωνικών σχέσεων. Και αυτά χρειάζονται. Αλλά για να είμαστε μια χριστιανική κοινότητα η οποία αποτελείται από μαθητές του Χριστού, αληθινά, όχι μόνο κατ' όνομα, πρέπει να αποτελείται από ενεργούς λαϊκούς πιστούς.

Κινητός αγάπης

ΓΑΛΗΝΗ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Την δύσκολη αυτή περίοδο της απομόνωσης και της κοινωνικής αποστασιοποίησης δεν πρέπει να ξεχνούμε αυτούς που έχουν την ανάγκη μας και τη στήριξή μας, η οποία σε άλλες εποχές ήταν δεδομένη. Έτσι λοιπόν η ενορία μας αποφάσισε για άλλη μια φορά να βοηθήσει το φιλανθρωπικό σωματείο «Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» υπό την αιγίδα του οποίου λειτουργεί το άσυλο χρονίων παθήσεων παιδιών «ΓΑΛΗΝΗ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ» συγκεντρώνοντας τρόφιμα και είδη καθαριότητας που τόσο πολύ έχουν ανάγκη. Ευχαριστούμε τους ενορίτες μας που έσπευσαν να ανταποκριθούν στο κάλεσμα αυτό, προσφέροντας όσο μπορούσε ο καθένας, δείχνοντας έτσι έμπρακτα την αγάπη τους στα παιδιά αυτά αλλά και στους ανθρώπους που τα στηρίζουν και τα φροντίζουν.

Δωρεές για το περιοδικό

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΤΡΑΣ:

50€

I. STAZIONE
Gesù condannato a morte

II. STAZIONE
Gesù caricato della croce

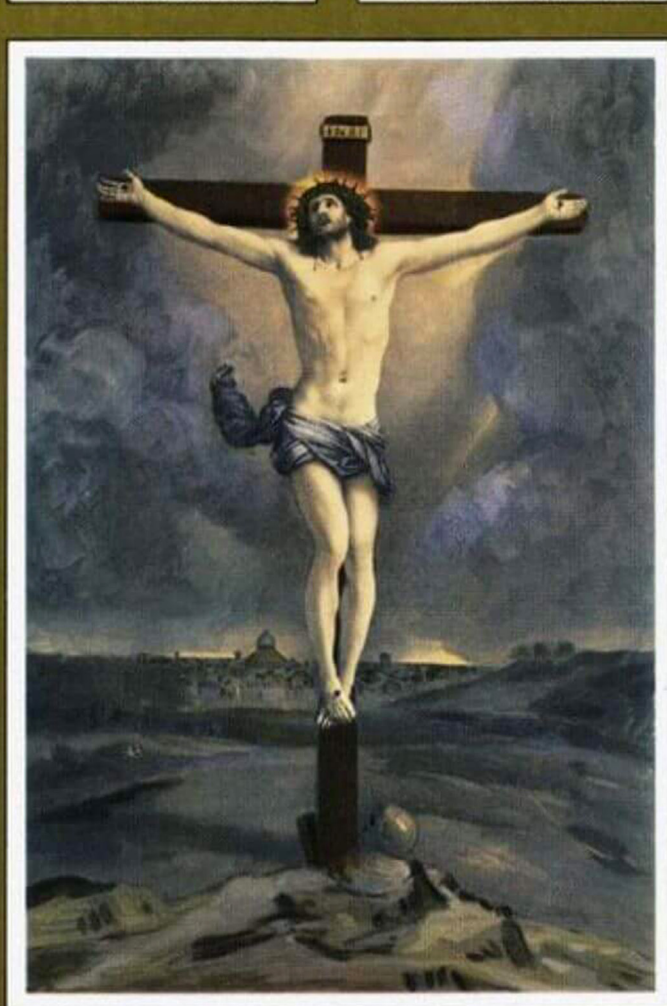
III. STAZIONE
Gesù cade per la prima volta

IV. STAZIONE
Gesù incontra la sua SS. Madre

V. STAZIONE
Gesù aiutato dal Cireneo

VI. STAZIONE
Gesù asciugato dalla Veronica

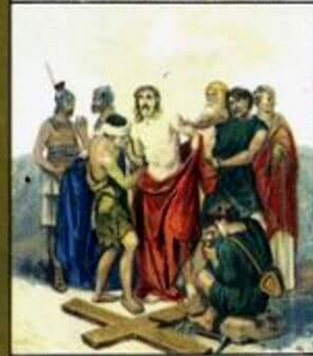
VII. STAZIONE
Gesù cade la seconda volta

VIII. STAZIONE
Gesù consola le pie donne

IX. STAZIONE
Gesù cade la terza volta

X. STAZIONE
Gesù spogliato dalle vesti

XI. STAZIONE
Gesù inchiodato in Croce

XII. STAZIONE
Gesù morto in croce

XIII. STAZIONE
Gesù deposto dalla Croce

XIV. STAZIONE
Gesù nel sepolcro

VIA CRUCIS